

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 40. Stetinenses & Wollinenses &c. convertuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. me septimanis in illa urbe moratus tan-
 A.C. 1125. tam populi multitudinem Sacro Baptis-
 mate ad vitam æternam generavit, ut,
 licet laboris partem Presbyteri in se susci-
 perent, Alba Episcopalis, sudore vultus
 defluente, usque ad cingulum sæpe ma-
 deret. Sed corporis molestiam ingens
 cordis solatium allevabat. Uratislaus
 Dux quoque Caminium se contulit, &
 viginti quatuor pellices, quas illius Gen-
 tis more præter Ducissam aluerat, dimi-
 sit, pluribus aliis Proceribus exemplum
 Domini sui sequentibus.

c. 11. 12.

§. XL.

*Stetimenses & Wolinenses &c. con-
 vertuntur.*

At neutiquam simili benevolentia S. Epi-
 scopus Wolini exceptus est, urbe il-
 la ætate celeberrima, ob mercaturæ stu-
 dium opulentissima in Julina Insula, quæ
 deinde ab ipsa nomen traxit, ubi Via-
 drus, latissimus amnis, undas in mare
 devolvit, posita. Crudele erat & fero-
 cissimum incolarum ingenium; nam li-
 cet Episcopus cum suis in ipsius Ducis
 Palatio diversaretur, irruerunt tamen
 furore amentes, in Sacerdotem violentas
 manus injecturi. Ottonis socios tan-
 to impetu territos spes tamen Martyrii
 palam consequendi reficiebat; sed tan-
 dem Episcopus, aliquot verberibus affe-
 ctus,

c. 11.

ctus, & cum fugeret, in cœnum lapsus, Sæcul. XII.
Barbarorum manibus ereptus est. Jul. A C. 1125.

nenses deinde promiserunt, idem se facturos esse, quod Stetineses fecissent; nam Stetinum, ut hodieque est, jam illa tempestate totius Pomeraniæ caput existebat. Quare Episcopus Stetinum proficiscitur, & Paulicius cum duorum Ducum Nunciis Primores Civitatis adit, persuasurus, ut Veritatis Præconem reciperent. Illi respondent: *A legibus nostris nec latum unguem recedemus, nihil nobis in Religione nostra displicet. Inter vos Christianos dicuntur multi fures & raptores reperiri, quibus, ut coerceatur eorum impietas, pedes amputantur & eruuntur oculi. De aliis ob maxima crimina sumuntur alia supplicia. Christianus Christianum, ut fama constat, sæpe abominatur. Absit a nobis longissime vestra Religio. Scilicet apud hos Paganos furtum & rapina crimina erant ignota.*

S. Otto duorum mensium spatio nihil ab obstinatis obtinere potuit, nisi quod utrinque condictum fuerit, mittendos esse ad Ducem Poloniæ Legatos. Tandem vero ex Stetinesium responsis spem concipere licuit, eos ad Christianorum Sacra transituros, si Dux Poloniæ ipsis pacem firmam concederet, & imperati tributi partem relaxaret. Interim
tam

Sæcul. XII. tam Episcopus quam Presbyteri bis in
A.C. 1125. qualibet septimana (nempe illis diebus

quibus nundinæ celebrabantur) in foro
 fidem prædicabant, Sacerdotali cultu or-
 nati & Crucem præferentes. Res nova
 c. 16. 17. 18. multos agrestes ad concionem pertra-
 xit; primos autem omnium Episcopus
 convertit duos ex illa urbe juvenes, po-
 tentis viri filios, qui cum ad Antistitem
 primum matrem, suamque familiam per-
 duxissent, pluribus aliis deinde ad am-
 plectendum Christiana Sacra auctores
 fuerunt, narrantes, quid in domo Episco-
 pi, diutius apud ipsum diversantes, vi-
 dissent, quam caste, quam sobrie viveret,
 quanta mansuetudine & charitate vir es-
 set. *Captivos in vinculis computrescen-
 tes, inquebant, proprio ære redimit, nu-
 trivit, vestit, & libertate donat. Deus
 conspicabilem formam indutus videri pos-
 set; sed dicit, se esse servum Dei Altissi-
 mi, qui ipsum Salutis nostræ causa ad nos
 misit.* Ita complures fidem edoceri cu-
 pierunt, & baptizati sunt, priusquam Le-
 gati rediissent. Illi Ducis Poloniae epi-
 stolam attulerunt, qui & tributa minui
 consentiebat, & pacem, quam petebant,
 bona fide pollicebatur. Ergo postquam
 publice deliberatum, omnes Legis Evan-
 gelicæ jugo colla submiserunt.

Episcopus, prædicando insistens, per-
 suasit, ut Stetinenses Idola sua demoliri
 vellent;

VII.

vellent; & quia antiqua Simulacrorum
 reverentia & timor eos rem suis manibus
 perficere prohibebat, ipse cum Presbyte-
 ris suis ad ea procedens, ad destruenda
 fana manus adhiberi iussit; tumque pa-
 gani conspicientes, facinus inultum re-
 manere, veteri veneratione in contem-
 ptum versa, templa Deorum, se ipsos tue-
 ri nescientium, vi diruere cœperunt.
 Templum ceteris augustius magnis
 splendebat divitiis, quas cum cives Epi-
 scopo ejusque Presbyteris dono dare vel-
 lent, ipse respondit: *Absit hoc, Fratres,
 absit! ut vestris spoliis oneremur, sunt no-
 bis domi opes satis magna, quin potius ita-
 que hæc vobis ipsis servate.* Tum omnia,
 aspersione Aquæ Benedictæ & signo Cru-
 cis mundata, inter ipsos dividi iussit.
 Unicum sibi delegit Idolum, cui tria
 erant capita, & corpore comminuto ca-
 pita cohærentia asportavit, eaque post-
 modum, tanquam belli cum Idololatria
 gesti Trophæum, ad Summum Pontifi-
 cem transmisit. Ceterum tres adhuc
 menses Episcopus in obsequium Neophy-
 torum docendo, baptizando & Religio-
 nem stabiliendo Stetini absumpsit.

S. Otto Wolinum reversus Incolas
 ad recipiendum Evangelium paratissimos
 habuit; nam dum ipse Stetini egit, Wo-
 linenses viros prudentes clam miserant,
 qui omnia solerter explorarent. Hi ve-

Sæcul. XII.
A.C. 1125.

S. Otto
Pomeraniæ
Apostolus.

c. 20.

c. 25.

c. 21.

Hist. Eccles. Tom. XVI. N n ro

Sæcul. XII. ro retulerant, hos Christianos fraudis &
 A.C. 1125. astutiæ suspectos esse non posse. Eorum

Doctrinam sanam esse & Sanctam, jamque unanimi Stetinsensium consensu receptam. Ergo Wolinenses latentia ingenti Episcopum excipiunt, & injurias in primo itinere acceptas beneficiis delere conantur. Vix duorum mensium spatium ad omnes abluendos, qui baptizari petierunt, suffecit. Quia vero Wolinum in medio Pomeraniæ situm erat, placuit duobus Ducibus in illa urbe Sedem Episcopalem figere, ut commoditati illorum consulerent, qui Sacrum Chrisma multaque alia ab Episcopo accipere debent. Inde S. Otto Colbergam & ad alias urbes, ac etiam Belgradum, hodie *Belgart*, divertit, ubi itineris sui Apostolici metas posuit. Hyems enim imminabat, & Bambergam redire festinabat. Per urbes tamen, quas converterat, transit, Ecclesias ipso absente ædificatas consecravit, Sacramentum Confirmationis, atque etiam Baptismi compluribus dedit, qui in prima ejus profectioe a domo aberant. Cumque omnes scirent propediem ex illa provincia abiturum esse, turmatim convolabant, ut valedicerent, arbitrati infelices illos fore, qui a Communi Patre Benedictionem non acciperent. Porro omnibus viribus adlaborabant, Ottonem apud se detinere, rogabantque, ut

ut ipsorum Episcopus esse dignaretur, constantem & promptissimam obedientiam pollicentes, atque id ipsum Vir Sanctus animo constituerat, sed Clerici Bambergenses aliud persuaserunt. Rediit autem per Poloniam, cujus Regionis Dux toto itinere omnia præstitit, quæ amicus sincerus amico exhibere possit, & Episcopum Pomeraniæ nominavit Albertum, ex tribus suis Capellanis, quos Ottoni socios dederat, alterum. Tandem Otto, postquam uno ferme anno absens fuisset, ut proposuerat, ante Dominicam Palmarum, hoc anno millesimo centesimo vigesimo sexto in quartam Aprilis incidentem, Bambergam pervenit. Hæc narratio ex quodam illius in Pomeraniam itineris socio, qui vitam Ottonis conscripsit, excerpta est.

§. XLI.

Henrici V. obitus. Lotharius II. Rex Germaniæ.

Inter hæc Germania alium Dominum sortita erat. Quippe Henricus V. Imperator Ultrajecti, Sabbato post Pentecostem, vigesima tertia Maji, anno millesimo centesimo vigesimo quinto, e vita excessit, postquam imperasset annos novemdecim, & Spiræ tumulo illatus est. In eo extincta est Stirps Saxonica, quæ ab Electione Henrici Aucupis annos du-

N n 2 centos

æcul. XII.
A.C. 1125.

Dodech. an.
1125. Rob.
de M. anno
1120.